

Tak mówi Pan Zastępów: Ten lud powiada: "Jeszcze nie nadszedł czas, aby odbudowywać dom Pański". Wówczas Pan skierował te słowa przez proroka Aggeusza: Czy to jest czas stosowny dla was, by spoczywać w domach wyłożonych płytami, podczas gdy ten dom leży w gruzach? Teraz więc - tak mówi Pan Zastępów: Rozważcie tylko, jak się wam wiedzie! Siejecie wiele, lecz plon macie lichy; przyjmujecie pokarm, lecz nie ma go do sytości; pijecie, lecz nie gasicie pragnienia; okrywacie się, lecz się nie rozgrzewacie; ten, kto pracuje, aby zarobić, pracuje [odkładając] do dziurawego mieszkania! Tak mówi Pan Zastępów: Wyjdźcie w góry i sprowadźcie drewno, a budujcie ten dom, bym sobie w nim upodobał i doznał czci - mówi Pan. Rozważcie tylko, jak się wam wiedzie! Wyglądaliście wiele, a oto macie mało, a kiedy [i to niewiele] znieśliście do domu, Ja to rozproszyłem. Dlaczego tak się dzieje? - wyrocznia Pana Zastępów: Z powodu mego domu, który leży w gruzach, podczas gdy każdy z was pilnie się troszczy o swój własny dom. (Ag 1,2-9) Teraz jednak nabierz ducha, Zorobabelu - wyrocznia Pana - nabierz ducha, arcykapłanie Jozue, synu Josadaka, nabierz też ducha cały lud ziemi! - wyrocznia Pana. Do pracy! Bo Ja jestem z wami, wyrocznia Pana Zastępów. Zgodnie z przymierzem, które zawarłem z wami, gdyście wyszli z Egiptu, duch mój stale przebywa pośród was; nie lękajcie się! Bo tak mówi Pan Zastępów: Jeszcze raz, [a jest to] jedna chwila, a Ja poruszę niebiosa i ziemię, morze i ląd. Poruszę wszystkie narody, tak że napłyną kosztowności wszystkich narodów, i napełnię chwałą ten dom, mówi Pan Zastępów. Do Mnie należy srebro i do Mnie złoto - wyrocznia Pana Zastępów. Przyszła chwała tego domu będzie większa od dawnej, mówi Pan Zastępów; na tym to miejscu Ja udzielę pokoju» - wyrocznia Pana Zastępów. (Ag 2,4-9)

Ufamy, że w tym roku formacyjnym w szczególny sposób Bóg kieruje do nas słowa z Księgi Aggeusza. Pan zachęca nas do odwrócenia się od siebie ,odbudowy świątyni, którą jest nasza wspólnota(Do pracy!), dodaje otuchy (Nabierz też ducha cały ludu ziemi!) i roztacza wspaniałą przyszłość (Przyszła chwała tego domu będzie większa od dawnej, mówi Pan Zastępów; na tym to miejscu Ja udzielę pokoju.) Niech słowa proroka Aggeusza nas prowadzą.

1. JEZUS

Jezus Chrystus jest Jedynym Panem i Zbawcą naszego życia, jest jedyną Droga prowadzącą do Ojca. Stały kontakt z Nim i żywa więź jest warunkiem naszego wzrastania i przemiany na drodze ku świętości. On sam powiedział: „Jeżeli we Mnie trwać będziecie, a słowa moje w was, poproście o cokolwiek chcecie a to wam się spełni, to wam powiedziałem, aby radość moja w was była i aby radość wasza była pełna”. Nieustanne wpatrywanie się w Oblicze Jezusa (adoracja, modlitwa osobista) i dialog z Nim budujący osobistą więź (codzienny kontakt ze Słowem Bożym), to warunki życia w „obfitości” mającego cel i właściwy kierunek w zrealizowaniu powołania jakim On nas obdarzył. **Czy w twoim sercu jest żywe pragnienie wypełnienia woli Bożej? Czy Jego plany są twoimi? Czy je znasz? Czy realizujesz w codzienności?**

2. DUCH ŚWIĘTY

Jako wspólnota charyzmatyczna mamy doświadczenie darów Ducha. Otwórzmy się na osobę Ducha Świętego, który jest twórczy i pragnie nas zaskakiwać. Duch Święty nie lubi stagnacji, gnuśności, schematów. Jest nieustannie w ruchu. Stwarza rzeczy nowe. Tylko dzięki postawie prostoty i pokory możemy Go doświadczać. Stańmy z pokorą przed Bogiem i pozwólmy Mu działać tak, jak chce, nie ograniczając go naszymi lękami czy pomysłami. Bóg najlepiej wie, czego nam potrzeba i pragnie to ofiarować. Ma nowe rzeczy dla nas. *Każde dobro, jakie otrzymujemy, i wszelki dar doskonały zstępują z góry, od Ojca światła, u którego nie ma przemiany ani cienia zmienności* Jk 1, 17 **Jakimi darami obdarzył mnie Duch Święty? Czy obecnie służę nimi we wspólnocie?**

3. WALKA DUCHOWA

Wiele negatywnych i niszczących rzeczy dzieje się w naszych miejscach pracy, domach, w sąsiedztwie. Nie zapominajmy, kto jest naszym odwiecznym wrogiem. *Nie toczymy bowiem walki przeciw krwi i ciału, lecz przeciw Zwierzchnościom, przeciw Władzom, przeciw rządcom świata tych ciemności, przeciw pierwiastkom duchowym zła na wyżynach niebieskich.* Dlatego weźcie na siebie pełną zbroję Bożą, abyście w dzień zły zdołali się przeciwstawić i ostać, zwalczwszy wszystko. *Stańcie więc [do walki] Ef 6, 12-14a.* Jesteśmy na pierwszej linii frontu, czy tego chcemy i jesteśmy świadomi, czy też nie. Walka duchowa jest wpisana w nasze życie. Jeśli jej nie czujemy, może to oznaczać, że już nie żyjemy. Zatrzymajmy się, aby sobie uświadomić i przyjąć moc z wysoka, tak żeby przeciwności, które napotykamy wyrabiały w nas hart ducha zamiast wywoływać smutek, złość i zgorzknienie, ponieważ **chrześcijaninowi wszystko służy ku dobremu.**

4. WZAJEMNA TROSKA I JEDNOŚĆ

Dopełnijcie mojej radości przez to, że będziecie mieli te same dążenia: tę samą miłość i wspólnego ducha, pragnąc tylko jednego, a niczego nie pragnąc dla niewłaściwego współzawodnictwa ani dla próżnej chwały, lecz w pokorze oceniając jedni drugich za wyżej stojących od siebie Flp 2,2-3

Wspólnota jest miejscem budowania jedności i wzajemnej troski. Nieprzypadkowo Bóg zebrał nas razem. Pan dał nam siebie nawzajem, abyśmy troszczyli się o tych, którzy tworzą z nami Ciało Chrystusa. Nie zabiegajmy więc w pierwszej kolejności o własne dobro, ale szukajmy dobra braci i sióstr. Uczmy się ofiarowywać hojnym sercem dobra zarówno materialne, jak i duchowe. Jesteśmy razem po to, aby się wspierać, podnosić na duchu, dzielić gorliwością w wierze, tchnąć nadzieję tam, gdzie jej brakuje. **Wspólnota na tyle wzrośnie i umocni się, na ile Ty ofiarujesz dar z siebie, nie oczekując, by zrobił to ktoś inny.**